

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni wyroku Trybunału z dnia 14 stycznia 1997 r. w sprawach połączonych od C-192/95 do C-218/95 Comateb i in. ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że przeniesienie pobranego niezgodnie z prawem podatku na towar zakłada, iż podatek został przeniesiony na kupującego towar w ramach tej poszczegółnej transakcji handlowej, czy też to przeniesienie na ceny może też dotyczyć innych towarów w ramach całkiem innych transakcji handlowych, które miały miejsce przed lub po sprzedaży rozpatrywanego towaru, na przykład, jeśli dokonuje się łącznej oceny przenoszenia podatku w okresie czterech lat w odniesieniu do dużej liczby grup towarów, zarówno pochodzących z zagranicy, jak i pochodzenia krajowego?
- 2) Czy wykładni wspólnotowego pojęcia „przeniesienia” należy dokonywać w ten sposób, że pobrany niezgodnie z prawem podatek może zostać uznany za przeniesiony jedynie wtedy, gdy cena towaru została poniesiona w stosunku do ceny stosowanej bezpośrednio przed wprowadzeniem podatku, czy też podatek może zostać uznany za przeniesiony również wtedy, gdy będące podatnikiem przedsiębiorstwo skorzystało, w momencie ustanowienia niezgodnego z prawem podatku, z oszczędności z tytułu innych opłat pobieranych na innej podstawie i z tego powodu nie podniosło swych cen?
- 3) Czy wykładni wspólnotowego pojęcia „bezpodstawnego wzbogacenia” należy dokonywać w ten sposób, że zwrot pobranego niezgodnie z prawem przy sprzedaży towaru podatku może zostać uznany za powodujący bezpodstawne wzbogacenie, jeśli przedsiębiorstwo osiągnęło, przed sprzedażą obciążonego podatkiem towaru lub po jego sprzedaży, oszczędności z tytułu zniesienia innych opłat pobieranych na innej podstawie, w przypadku, gdy z tego zniesienia innych opłat skorzystały także inne przedsiębiorstwa, w tym także przedsiębiorstwa, której nie uiszczaly sprzecznego z prawem podatku lub uiszczaly go w mniejszym stopniu?
- 4) W przypadku, gdy pobrany niezgodnie z prawem podatek, ze względu na swe cechy charakterystyczne, skutkuje tym, że ciężar podatkowy ponoszony przez przedsiębiorstwa dokonujące przywozu towarów jest proporcjonalnie wyższy od ciężaru ponoszonego przez przedsiębiorstwa zaopatrujące się w przeważającej mierze na rynku krajowym, i jednocześnie, wraz z wprowadzeniem sprzecznego z prawem podatku, zniesiona została inna, zgodna z prawem, opłata pobierana na innej podstawie, która proporcjonalnie obciążała te dwa typy przedsiębiorstw w tym samym stopniu i niezależnie od pochodzenia dokonywanych przez przedsiębiorstwa zakupów, czy:
 - (i) prawo wspólnotowe pozwala odmówić w całości lub części zwrotu podatku pobranego niezgodnie z prawem od przedsiębiorstwa dokonującego przywozu towarów ze względu na przeniesienie podatku i bezpodstawne wzbogacenie w zakresie, w jakim odmowa ta skutkuje tym, że przedsiębiorstwo takie — które uiszcilo z tytułu pobieranego niezgodnie z prawem podatku kwotę wyższą niż ta, którą uiszcilo porównywalne przedsiębiorstwo zaopatrujące się na rynku krajowym — będzie, w analogicznych poza tym okolicznościach, znajdować się

z powodu reformy podatkowej i odmowy zwrotu podatku w sytuacji mniej korzystnej niż porównywalne przedsiębiorstwo zaopatrujące się na rynku krajowym;

- (ii) zwrot pobranego niezgodnie z prawem podatku w rozważanej sytuacji może, z koncepcyjnego punktu widzenia, doprowadzić do bezpodstawnego wzbogacenia, co pociągnie za sobą odmowę zwrotu, jeśli zwrot — choć podatek został uznany za przeniesiony — ten jest konieczny do tego, aby skutki reformy podatkowej po dokonaniu ewentualnego zwrotu były pod każdym innym względem takie same dla przedsiębiorstw dokonujących przywozu towarów i przedsiębiorstw dokonujących zakupów na rynku krajowym;
- (iii) odmowa zwrotu podatku w takiej sytuacji — powodującej, że przedsiębiorstwa zaopatrujące się w przeważającej mierze na rynku krajowym znajdowały się z tego względu w sytuacji bardziej korzystnej niż te, które dokonują w przeważającej mierze przywozu towarów — jest sprzeczna z prawem wspólnotowym z innych powodów, w szczególności ze względu na zasadę równości traktowania; oraz
- (iv) z odpowiedzi na pytanie trzecie wynika, że niezgodna z prawem jest odmowa zwrotu pobranego niezgodnie z prawem podatku ze względu na bezpodstawne wzbogacenie w zakresie, w jakim zwrot taki ogranicza się do zniesienia przewagi nad przedsiębiorstwami dokonującymi w przeważającej mierze przywozu towarów, z jakiej korzystały przedsiębiorstwa, które zaopatrywały się na rynku krajowym.

⁽¹⁾ Rec. s. I-165

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret (Dania) w dniu 19 października 2009 r. — Orifarm A/S, Orifarm Supply A/S, Handelselskabet af 5. januar 2002 A/S w stanie upadłości oraz Ompakningselskabet af 1. november 2005 A/S przeciwko Merck & Co Inc, Merck Sharp & Dohme BV oraz Merck Sharp & Dohme

(Sprawa C-400/09)

(2009/C 312/38)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Højesteret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Orifarm A/S, Orifarm Supply A/S, Handelselskabet af 5. januar 2002 A/S w stanie upadłości oraz Ompakningselskabet af 1. november 2005 A/S

Strona pozwana: Merck & Co Inc, Merck Sharp & Dohme BV oraz Merck Sharp & Dohme

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni wyroków w sprawie C-232/94 MPA Pharma GmbH przeciwko Rhône-Poulenc Pharma GmbH⁽¹⁾ oraz w sprawach połączonych C-427/93, C-429/93 i C-436/93 Bristol — Myers Squibb i in. przeciwko Paranova A/S⁽²⁾ należy dokonywać w ten sposób, że podmiot dokonujący przywozu równoległego, który jest uprawniony do wprowadzania na rynek produktu leczniczego i posiada informacje o tym przywożonym równoległym produkcie leczniczym, oraz który wydaje niezależnemu przedsiębiorstwu instrukcje dotyczące nabycia i przepakowania produktu leczniczego, szczegółów wzoru opakowania produktu oraz czynności związanych z tym produktem, narusza uprawnienia właściciela znaku towarowego, podając na opakowaniu zewnętrznym produktu leczniczego przywożonego równoległe swoją nazwę jako nazwę podmiotu przepakowującego — a nie niezależnego przedsiębiorstwa, które jest uprawnione do przepakowywania i dokonało przywozu produktów leczniczych oraz fizycznego przepakowania, obejmującego także (powtórne) nanoszenie znaku towarowego danego właściciela?
- 2) Czy ma znaczenie dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze przyjęcie założenia, iż podanie jako nazwy podmiotu przepakowującego nazwy podmiotu uprawnionego do wprowadzania na rynek, a nie — przedsiębiorstwa, które na zlecenie dokonało fizycznego przepakowania, nie może spowodować wyciągnięcia przez konsumenta (użytkownika końcowego) błędnego wniosku, że to właściciel znaku towarowego jest odpowiedzialny za przepakowanie?
- 3) Czy ma znaczenie dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze przyjęcie założenia, iż możliwość wprowadzenia w błąd co do tego, czy właściciel znaku towarowego jest odpowiedzialny za przepakowanie, jest wykluczona, jeśli nazwa podmiotu, który dokonał fizycznego przepakowania, została podana jako nazwa podmiotu przepakowującego?
- 4) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze znaczenie ma jedynie możliwość wprowadzenia w błąd co do tego, czy właściciel znaku towarowego jest odpowiedzialny za przepakowanie, czy też znaczenie dla tej odpowiedzi mają inne związane z właścicielem znaku towarowego względy, na przykład to, że (a) podmiot, który dokonuje przywozu równoległego i fizycznego przepakowania, a także (ponownie) umieszcza znak towarowy tego właściciela na zewnętrznym opakowaniu produktu leczniczego z tego względu potencjalnie dokonuje niezależnego naruszenia przysługujących właścicielowi uprawnień do znaku towarowego i (b) może to wynikać z sytuacji polegającej na tym, iż podmiot, który dokonuje fizycznego przepakowania, jest odpowiedzialny za to, że opakowanie narusza oryginalny stan produktu leczniczego lub też wygląd przepakowanego produktu jest taki, iż można założyć, że szkodzi on renomie właściciela znaku towarowego (zob. m. in. wyrok w sprawach połączonych C 427/93, C 429/93 i C 436/93 Bristol Myers Squibb i in. przeciwko Paranova A/S)?

- 5) Czy ma znaczenie dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze to, że podmiot uprawniony do wprowadzania na rynek, który podał swą nazwę jako nazwę podmiotu przepakowującego, w momencie zgłaszania właścicielowi znaku towarowego zamiaru sprzedaży pochodzącego z przywozu równoległego przepakowanego produktu leczniczego należał do tego samego koncernu, co podmiot, który dokonał fizycznego przepakowania (spółka siostrzana)?

⁽¹⁾ Rec. s. I-3671

⁽²⁾ Rec. s. I-3457

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Višje sodišče v Mariboru (Républika Słowenii) z dnia 20 października 2009 r. — Jasna Detiček przeciwko Maurizio Sgueglia

(Sprawa C-403/09)

(2009/C 312/39)

Język postępowania: słoweński

Sąd krajowy

Višje sodišče v Mariboru

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jasna Detiček.

Strona pozwana: Maurizio Sgueglia.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sąd Republiki Słowenii (państwo członkowskie WE) jest w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) z dnia 27 listopada 2003 r. nr 2001 właściwy, by ustanowić środki zabezpieczające w przypadku, gdy sąd innego państwa członkowskiego będący na mocy rzeczowego rozporządzenia sądem właściwym do rozstrzygnięcia, co do istoty sprawy, ustanowił środek zabezpieczający uznany za wykonalny w Republice Słowenii?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie:

Czy stosując prawo krajowe (na co zezwala przytoczony art. 20 rozporządzenia) sąd słoweński może ustanawiając środek zabezpieczający w rozumieniu tegoż art. 20 rozporządzenia, zmienić lub uchylić prawomocny i wykonalny środek zabezpieczający ustanowiony przez właściwy na mocy tego rozporządzenia do rozstrzygnięcia co do istoty sprawy sąd innego państwa członkowskiego?